



OKUL MESELESİ

Hamd, gökleri ve yeri altı günde yaratan sonra da arşı üzere istiva eden Allah'a (cc) mahsustur. O'nun yarattıkları üzerine hiçbir yaratılmışın kanun koyma, emretme ve nehyetme hakkı yoktur. O hükmünde hiç kimseyi Kendisine ortak etmeyen, tüm noksan sıfatlardan münezzehtir. Muhammed (sav), Allah'ın tüm insanlığa gönderdiği son nebisi, ancak kendisine uyulması sonucunda Allah'ın rızasına erişilebilecek son Peygamberidir. Ben şahadet ederim ki, Allah'tan başka bir ilah yoktur. Ve ben yine şahadet ederim ki, Muhammed (sav), Allah'ın resulüdür.

Bu başlığımızın altında ele alacağımız konu; çocukların ilk öğrenime başladığı günümüz okullarına, kişinin çocuğunu göndermesi küfür müdür, değil midir meselesi olacak. Yapılan hatalar ve yanlışlıklar benden, doğru olan ise yalnızca Allah'tandır.

"Ebû Hureyre (r.a.)'den rivâyete göre, Rasûlullah (s.a.v.) şöyle buyurdu: "Her doğan fitrat üzere doğar. Anne ve babası onu Yahudî, Hristiyan ve Müşrik yaparlar.(Tirmizi, 2138 Müslim, kader, 6)

Konumuza bu hadisle başlamayı uygun gördük. Hadisi kısaca ele alarak konumuzu aydınlatalım inşallah. Resulullah (sav), insanların fitrat üzere doğduklarını bildirmektedir. Yani Allah (cc) insanı yaratırken onun fitratını iman'a, İslam'a, Tevhid dinine uyumlu olarak yaratmaktadır. Bu şekilde insanlara dünyaya attıkları ilk adımlarında Allah (cc), istediği Tevhid dininde bir kolaylık daha sağlamış olmaktadır. Hadisin devamında ise doğan çocuğun, aile fertlerinin onu Yahudi veya Hristiyan yahut da müşrik yaptığı bildirilmektedir. Burada biraz düşünüldüğünde ise bunun ancak ailenin çocuklarına verdikleri eğitim, eğitimlerinde izledikleri yolla mümkün olduğu kolayca anlaşılacaktır. Bir kişinin Yahudi, Hristiyan veya müşrik olarak büyümesi, ancak o kişiye verilen bir takım bilgi ve eğitim ile mümkün olabilir.

Çocuğu fıtratının dışına taşımak, onun fıtrat dini dışında farklı bir din mensubu olmasını sağlamak, ancak ona verilen belli başlı bir eğitim sonucunda meydana gelir.

Her din mensubu olan aile fertleri, çocuklarını kendi dinlerine, inançlarına, yaşam tarzlarına uygun olarak yetiştirip eğitirler. Çocuk bir şeyler anlayacak yaşlara geldiğinde aldığı eğitim ile yoğrulacak ve artık o dini kabullenerek savunucusu olacaktır. Bir çocuğu eğitmek, onun boş olan aklını doldurmak gayet kolaydır. Ve kişinin eğitim sürecinin çocuk yaşta olması bu bakımdan önemlidir. Aile hangi dine mensup ise çocuğunu da kendi dininin gerekleri doğrultusunda eğitir. Her din mensuplarında olduğu gibi, İslam dininde çocuk eğitime önem vermiş ve bu süreçte izlenecek hatları belirlemiştir.

“Hani bir zaman Lokman, oğluna öğüt vererek demişti ki: “Yavrucuğum! Allah’a ortak koşma, çünkü Allah’a ortak koşmak (şirk), elbette büyük bir zulümdür.” (Lokman: 13)

“ Yoksa Yakub’a ölüm geldiği zaman siz orada mıydınız? O zaman (Yakub) oğullarına: Benden sonra kime kulluk edeceksiniz? demişti. Onlar: Senin ve ataların İbrahim, İsmail ve İshak’ın ilâhı olan tek Allah’a kulluk edeceğiz; biz ancak O’na teslim olmuşuzdur, dediler.” (Bakara: 133)

Feyzü’l-Furkan adlı mealin 270. sayfasının dipnotunda, İbn Ebu Şeybe’den rivayet edilen bir haberi şöyle aktarır;

Sahabelerin çocuklarına ilk öğrettiği kelimelerden birisi de ‘Allaha iman ettim, tağut’u red ve inkar ettim’ sözüdür.

Evet, İslam dininde çocuk eğitimi, onun Allah’a ortak koşmayan, Allah’a kulluk eden, Allah’ın razı olacağı bir yaşam sürmesini hedefleyen bir eğitim çerçevesi içerisinde oluşur.

Bu konuda Allah, baba ve anneyi de sorumsuz bırakmamış ve çocuklarının eğitimini bizzat velilerinin omuzlarına yüklemiştir. Çocuğun aldığı eğitimden ötürü velilerine de bir pay verilecek ve onlarda bu eğitimden sorumlu tutulacaklardır. Şayet çocuklarını Allah'ın dinine uygun bir Müslüman olarak eğitmişlerse, bu iyilik karşısında bir payları olacak, yok eğer çocuklarını kötülük üzere, batıl üzere yetiştirmişlerse bundan da bir payları olacaktır.

” Kim iyi bir işe aracılık ederse onun da o işten bir nasibi olur. Kim kötü bir işe aracılık ederse onun da ondan bir payı olur. Allah her şeyin karşılığını vericidir.” (Nisa: 85)

İbni Ömer' (r.a) den rivayet edildiğine göre Resulullah' (sav)i şöyle buyururken dinlemiştir:

“Hepiniz çobansınız; hepiniz güttüğünüz sürüden sorumlusunuz. Devlet reisi de bir çobandır ve sürüsünden sorumludur. Erkek ailesinin çobanıdır ve sürüsünden sorumludur. Kadın kocasının evinin çobanıdır ve sürüsünden sorumludur. Hizmetkâr efendisinin malının çobanıdır; o da sürüsünden sorumludur. Netice itibariyle hepiniz çobansınız ve güttüğünüz sürüden sorumlusunuz.”

(Buhârî, Cum`a 11, İstikrâz 20, İtk 17, 19, Vesâyâ 9, Nikâh 81, 90, Ahkâm 1; Müslim, İmâre 20.)

Veli, velayeti altında bulunan insanların cennette veya cehenneme gitmelerinde bir vesiledir. Eğer velayeti altında bulunanları İslam'a uygun olarak eğitip yetiştirirse, kendisini ve ailesini Allah'ın vaadi doğrultusunda cehennemden uzaklaştırabilecektir. Yok eğer onları İslam hudutlarını gözetmeyen, Allah'a kulluk etmeyen birer insan olarak yetiştirirse, cehennem azabına düçar olacaktır.

Bu bakımdan Allah, (cc) kişinin kendisini ve velayeti altında bulunan insanları cehennem azabından koruyacakları bir eğitim ile eğitmesini önceden bildirmiş ve insanı uyarmıştır.

“ Kendinizi ve ailenizi, yakıtı insanlar ve taşlar olan ateşten koruyun. Onun başında, acımasız, güçlü, Allah’ın kendilerine buyurduğuna karşı gelmeyen ve emredildiklerini yapan melekler vardır.” (Tahrim: 6)

Velinin, velayeti altında olan çocuğunun eğitiminden sorumlu olduğundan ve verdiği eğitim sonucunda Allah’a hesap vereceğinden, İslam da eğitimin öneminden ve bu eğitimde hangi yolun izleneceğinden kısaca bahsettikten sonra, gelelim günümüz tağutü düzenlerinin çocukları ne üzere eğittiklerine ve velilerin bu eğitim sürecinden kendilerine düşen hisseye.

Öncelikle şunu belirtelim ki, günümüzde okul aslı bir küfür değildir. Yani, üzerinde bulunduğumuz coğrafyada herhangi bir eğitim meclisinde, eğer ki anlatılanlar, öğretilenler, verilen eğitim Allah’ın dinine aykırı değilse, eğitim meclisi içerisinde Allah’ın hudutları çiğnenmiyorsa, Allah’ın dini ve ayetleri ile alay edilip inkâr edilmiyorsa bu okul küfür olan bir okul değildir. Kişinin bu tür okullara gitmesinde dinen bir beis yoktur. Bu okulun küfür olması, ancak yukarıda ki örneklerin zıttı oluştuğunda vukuu bulur. Fakat bilinçli bir Müslüman, dinine aykırı olmayan herhangi bir mesleği edinmek adına bu okullara gittiğinde, küfür olan eylem ve söylemlere katılımcı olmaz, buna müdahale eder veya bulunduğu yeri terk ederse kendisini ve dinini korumuş olur. Yok eğer kendisi de okul içerisinde küfür olan herhangi bir meselede katılımcı olur, seyirci kalır, müdahale etmez, en azından bulunduğu ortamı terk etmezse, işte o zaman kendisi de küfre girmiş ve kâfir olmuş olur.

Şimdi gelelim konumuz olan günümüz ilköğretim okullarının hangi amaç doğrultusunda kurulduklarına, adı üzerinde olan; “ ilköğretim” yani çocuğun ilk öğreneceği bilgilerin, çocuğun üzerine inşa edilecek olan binanın temellerinin, hangi hedeflerin amaçlanarak bina edildiğine. Her kavmin tağutların da olduğu gibi günümüz tağutlarının da çocuklar üzerinde ki asıl hedefleri; sistemlerine karşı çıkmayacak, demokrasi dinini özümseyecek, Allah’ın dinine savaş açanlara dost, Müslümanlara ise düşman olacak, İslam’ın bir takım sembolik hareketlerden ibaret olduğunu kabullenerek İslam’ı asla devlet meselelerine karıştırmayacak, egemenliğin kayıtsız ve şartsız insanlarda olduğunu benimseyecek vb... kafa yapısına sahip olan nesiller yetiştirmektir. Evet tağutlar bu amaçlar doğrultusunda ilköğretimi vermekte ve bu şekilde çocuk ilerleyen çağlarında fitratının dışına çıkarak amaçlanan hedefe ulaşmaktadır. Birkaç ilkokul öğrencisine sorduğum bazı sorular oldu. Mesela Allah’ın insanlara dinlerini öğretmeleri için gönderdiği son Peygamberin adı nedir dediğim de, kısa bir düşünmeden sonra bilmiyorum cevabını aldım. Allah’ın insanları sorumlu tuttuğu ve Peygamberine indirdiği son kitabın adı nedir diye sorduğum da yine bir önceki cevaptan başkasıyla karşılaşmadım. Fakat, halifeliğin kaldırılarak demokrasiye, milliyetçiliğe, cumhuriyetçiliğe geçiş için savaşılan komutanın adını sorduğum da hiç tereddüt bile etmeden verdikleri cevap Mustafa Kemal demeleri oldu. Aslında benim çocuklarla yaptığım bu kısa konuşma, tağutların, çocukları nasıl bir eğitimden geçirdiklerini, verdikleri eğitimin amacını özetler niteliktedir.

Ayrıca Kenan evren, okullarda verilen din kültürü ve ahlak bilgisi dersleri hakkında yaptığı bir tv konuşmasında şu ibareleri dile getirmiştir; “Biz bununla çocuklara din öğretmiyoruz, dinleri tanıtıyoruz.” Bakalım tağutlar kendi anayasa kitaplarında da bu gerçekleri nasıl ifade etmişler:

Kanun numarası: 1739

Madde 1: Bu Kanun, Türk milli eğitiminin düzenlenmesinde esas olan amaç ve ilkeler, eğitim sisteminin genel yapısı, öğretmenlik mesleği, okul bina ve tesisleri, eğitim araç ve gereçleri ve Devletin eğitim ve öğretim alanındaki görev ve sorumluluğu ile ilgili temel hükümleri bir sistem bütünlüğü içinde kapsar.

Madde 2: Atatürk inkılap ve ilkelerine ve Anayasada ifadesini bulan Atatürk milliyetçiliğine bağlı; Türk Milletinin milli, ahlaki, insani, manevi ve kültürel değerlerini benimseyen, koruyan ve geliştiren; ailesini, vatanını, milletini seven ve daima yüceltmeye çalışan, insan haklarına ve Anayasanın başlangıcındaki temel ilkelere dayanan demokratik, laik ve sosyal bir hukuk Devleti olan Türkiye Cumhuriyetine karşı görev ve sorumluluklarını bilen ve bunları davranış haline getirmiş yurttaşlar olarak yetiştirmek;

Madde 10: Eğitim sistemimizin her derece ve türü ile ilgili ders programlarının hazırlanıp uygulanmasında ve her türlü eğitim faaliyetlerinde Atatürk inkılap ve ilkeleri ve Anayasada ifadesini bulmuş olan Atatürk milliyetçiliği temel olarak alınır.

Madde 11: Güçlü ve istikrarlı, hür ve demokratik bir toplum düzeninin gerçekleşmesi ve devamı için yurttaşların sahip olmaları gereken demokrasi bilincinin, yurt yönetimine ait bilgi, anlayış ve davranışlarla sorumluluk duygusunun ve manevi değerlere saygının, her türlü eğitim çalışmalarında öğrencilere kazandırılıp geliştirilmesine çalışılır; ancak, eğitim kurumlarında Anayasada ifadesini bulan Atatürk milliyetçiliğine aykırı siyasi ve ideolojik telkinler yapılmasına ve bu nitelikteki günlük siyasi olay ve tartışmalara karışılmasına hiçbir şekilde meydan verilmez.

Madde 12: Türk milli eğitiminde laiklik esastır.

Madde 15: Okullarda kız ve erkek karma eğitim yapılması esastır.

Bu maddeler, tağutların nasıl bir eğitimden geçirerek çocuk yetiştirdiklerini ortaya koymaktadır. Onların verdiği eğitimin amacı dediğimiz gibi, demokrasi ve laiklik dinine uyumlu, Allah'tan ve Resulünden önce Mustafa kemali tanıtan, tanıttıkları Allah ve Resulünün hükümlerini de sistemlerine karıştırmayan, din dersinden tutun da matematik dersine kadar, a dan z ye tüm derslerinde laik ve kemalizm hamurunda yoğrulan bir nesil yetiştirmektir. Şimdi de kısaca ilkokullarda küfür olan, Allah'a isyan olan bazı uygulamalardan bahsedelim.

Küfür nitelikli amellerden bazıları

-İnsanlarda İslami bir izlenim bırakmayı hedefleyerek onları aldatan mevcut tağutlar, her gün bir heykelin önünde durarak çocuklara andımız denen marşı okutmayı kaldırmış, fakat istiklal marşı dedikleri farklı uygulamaları ile haftada bir gün heykelin karşısında esas duruşta kıpırdanmadan durarak, ırkçılığın, bayrak sevdasının, milliyetçiliğin sembolü olan ayin uygulamasını yürürlükte bırakmışlar ve bunu çocuklara haftada bir gün uygulattırmaktadırlar.

-Ders kitaplarının hemen hemen hepsinde, İslam düşmanı olan, Kur'an ana yasasını resmi olarak yürürlükten kaldırarak, yerine beşer anayasasını getiren kişi sevdirmek, övülmekte, ölümsüz bir kahraman olarak tanıtılarak kutsallaştırılmaktadır.

-Hilafetin, tesettürün, sakalın, şalvarın ve bunlar gibi İslami olan bir takım uygulamaların çağ dışı, gericilik, yobazlık olarak tanıtılmakta. Çıplaklığın, ahlaksızlığın, hayasızlığın ise medeniyet olarak gösterilmektedir.

-23 nisan, 19 mayıs, 10 kasım gibi şeriatin ilga edildiğini, egemenliğin insanlarda görüldüğünü sembolize eden ve İslami bayramlar dışında farklı bayramlar olarak adlandırılan günlerde törenlerin düzenlenmesi.



-İslami şeriate göre bir yaşam tarzı olmasının gerektiği değil de, laik ve demokrat bir yaşam tarzının olmasının gerektiğinin benimsettirilmesi.

Biz burada işlenen küfür fiillerini tek tek maddeler halinde kaleme almayı düşünmüyoruz. Bunu yapmaya kalksak birçok sayfamız bu maddeler ile dolacaktır. Biz sadece küfür olan işlerin birkaçını söylemekle yetiniyoruz.

Çocuklar bu okullarda neden müşrik oluyorlar?

Çocukların bu okullarda müşrik olma sebebi, yukarıda bahsettiğimiz ve bahsetmediğimiz daha birçok küfür eylemini ve söylemini uyguladıklarından dolayıdır. Kafirlerin bayramlarında ki kutlamaları, heykel önündeki ayin törenleri gibi ameller ile fiili küfür işlemektedirler. Kişinin şirk, küfür olan bir ameli işlemesi sonucunda kafir olacağı açık naslar ile sabittir. Aynı zamanda bir kişinin Allah (cc) ile, onun ayetleri ile, Resulü ile alay etmesi, bunları küçük düşürücü sözler söylemesi, veya herhangi bir küfür içerikli söz söylemesi o kişiyi kafir yapar.

Hafız ibn Kesir'in talebesi Sadreddin el-Konevi el-Hanefi şöyle der:

Eğer itikat etmeden kendi rızası ile küfür kelimesini telaffuz etse kafir olur. Çünkü hükmüne razı olmasa bile bunu işlemesiyle bundan razı olmuştur. Bu, onunla şakalaşan gibidir. Zira bu kimse de kafir olur.(Şerhu'l-Fıkhu'l-Ekber)

Hanefi imamlarından nakille şeyh ibn Hacer el-Heytemi şöyle der:

Kim küfür kelimesi telaffuz ederse kafir olur. Küfür olduğuna itikat etmese bile... Yine ona gülen veya onu hoş karşılayan veya ondan razı olan da kafir olur.(El-İlam bi kavaidi'l-İslam)

Bu nakilleri çoğaltmak mümkündür. Küfür sözünü söyleyen kişinin kafir olacağına alimler arasında bir ihtilaf yoktur. Bu tarz sözleri de bu okullarda uygulanan derslerde, bayram törenlerinde, söyledikleri marşlarda ve daha bir çok uygulamalarında duymak mümkündür. Kaldı ki çocuk, ben küfür fiili de işlemiyorum, küfür sözü de söylemiyorum dese bile, küfrün işlendiği o ortamda durması, olanlara müdahale etmeyerek sessiz kalması, en azından küfür ameli işlendiğinde o ortamı terk etmemesi de kişiyi kafir yapar.

“O (Allah), Kitap’ta size şöyle indirmiştir ki: Allah’ın ayetlerinin inkâr edildiğini yahut onlarla alay edildiğini işittiğiniz zaman, onlar bundan başka bir söze dalıncaya kadar kâfirlerle beraber oturmayın; yoksa siz de onlar gibi olursunuz. Elbette Allah, münafıkları ve kâfirleri cehennemde bir araya getirecektir.” (Nisa: 140)

Çoğunu ilköğretime gönderen veli neden kafir olur?

Yukarıda yapmış olduğumuz açıklamalardan da anlaşıldığı üzere, tağutların okullarının asıl kuruluş gayeleri, insanların kendi beşeri sistemlerine uyumlu olmalarını sağlamaları, küfrü, şirki güzel gösterip İslam’ı küçümsemeleri, Müslümanlığı gericilik, yobazlık olarak tanıtmaları ve hakimiyetin kayıtsız ve şartsız insanlarda olduğunu kabullendirmeleri gibi sebeplerden ötürüdür. Ayrıca bu amaçlarından dolayı da, sınıfların içerisinde veya dışında çocuklara küfür olan ameller işletilmekte ve söylenmektedir. Bir velinin de, velayeti altında olan çocuğu küfrün işlendiği açıkça ortada olan ve bu küfür amellerinden de çocuğun kendisini korumasının mümkün olmadığı aşikâr iken, çocuğunu oralara göndermesi, çocuğunun küfür olan amelleri işlemesine razı olduğunu gösterir. Bunu ağzı ile ‘ben çocuğumun küfür olan ameller işlemesine razıyım’ demesine itibar edilmez. Çükü ağzı ile söylemese bile bunu hâl dili ile yani ameli ile ortaya koymaktadır.

İslam hukukun da ise küfre rıza göstermek küfürdür.

İmam Kurtubî şöyle der: “Yoksa sizde onlar gibi(kafir) olursunuz.” (Nisa: 140) İşte bu buyruk da, münkeri açığa vurdukları takdirde masiyet işleyenlerden uzak durmanın vücubuna delalet vardır. Çünkü, onlardan uzak durmayan bir kimse, onların fiillerine razı olmuş olur. Küfre rıza ise küfürdür. (El-Câmiul li- Ahkâmi'l-Kur'an, 5 /525)

Vehbe Zuhaylî şöyle der: “Yoksa sizde onlar gibi(kafir) olursunuz.” (Nisa: 140) Ayeti kendilerinden bir münker görüldüğü zaman günahkarlardan kaçınmanın vacip olduğuna delalet etmektedir. Zira onlardan kaçınmayan kimse onların davranışlarına razı olmuş demektir. Küfre rıza ise küfürdür. (Vehbe Zuhaylî, Tefsiru'l-Münir. 3/286)

ibn Hacer el-Heytemi şöyle der: Küfre gülen, veya onu hoş karşılayan veya ondan razı olan da kafir olur. (El-İlam bi kavaidi'l-İslam)

Fahrud-din er-Razî tefsirinde ‘Küfre rıza küfürdür’ adlı bir başlık açmış ve şöyle demiştir: İlim erbabı şöyle demiştir: Bu, küfre razı olan kimsenin kafir olacağına ve yine, dinî yönden hoş olmayan bir münkeri görüp de ona razı olan ve münkeratı yapanların arasına karışan, bilfiil o münkeri yapmasa bile, günah bakımından yapanlardan bir farkı olmadığına delalet eder. (Tefsir-i Kebir, 8/373)

İmam Ebu Hanife şöyle der: İster kendi nefsi için olsun, isterse başkası için olsun küfre rıza göstermek küfürdür. (Fıkhı Ekber, Allame Aliyyül Kâri şerhi, 389)

Sonuç olarak deriz ki: Kişinin çocuğunu tağutların ilkokullarına yollaması hem çocuğun müşrik olarak eğitilip yetiştirilmesine hem de velisinin kafir olmasına sebep olur. Çocuklarını tağutun okullarına gönderen ve buna rağmen kendilerini Tevhid ehline nisbet eden bir takım gruplar, bizim çocuklarımız kendilerini küfürden koruyorlar. Bu bakımdan da biz küfre girmiyoruz diye bir iddia ortaya atmışlardır. İslam'ın ruhundan biraz anlamış bir kişi bunun asılsız bir söz olduğunu hemen anlayacaktır. Biz yukarıda tağutların nasıl bir eğitim amaçladıklarını, hangi ilkelere dayanarak çocukları yetiştirdiklerini ve sabahtan akşama kadar defalarca küfür olan amellerin işlendiğini kısaca izah etmeye çalıştık. Bu insanlar böyle bir ortamda daha tevhidi bile anlayamamış, iman nedir şirk nedir daha ayırt edemeyecek yaştaki çocuğun kendisini koruyacağını iddia ediyorlar. Kaldı ki, küfür fiilleri işlendiğinde çocuğun sesini çıkartıp müdahale etmesini bırakın, sınıfı terk etmesi bile mümkün değildir. Bu iddia, Allah için bir takım zorluklara katlanmayı göze alamayarak, kişinin İslam'a uyması yerine, İslam'ı kendisine göre uydurması demektir.

Ben Müslüman'ım diyen bir kişi, çocuğunun tağutların pençeleri arasında küfür işlemesine, onların küfür olan dinleri doğrultusunda eğitilmesine rıza göstermez ve çocuğunu Allah'ın razı olacağı şekilde yetiştirir. Müslüman kişi için önemli olan, çocuğunun ileride mühendis, doktor gibi vasıflarının olmasını değil, çocuğunun Allah'ın rızasını kazanması, cennet ehlinden olarak ebedi mutluluğa kavuşması, kendisi öldükten sonra bile çocuğunun iyi amelleri ile amel defterinin açık kalmasını sağlamasıdır. Ayrıca kişinin çocuğunun okumasında bir sakınca yoktur. Fakat bu kişiyi küfre sokacak, Allah'ın dinine aykırı yöntemlerle olmaması şartı ile. Hiç kimse unutmamalıdır ki Allah verdiği evlat ile de insanı imtihan eder.

“Doğrusu mallarınız ve çocuklarınız sizin için bir imtihandır. Büyük mükâfat ise Allah'ın yanındadır.” (Teğabun: 15)